

جرم بیگانه نباشد که تو خود صورت خویش

گر در آئینه بینی بسرو «دل ذ بر»

درسی از اخلاق

سید مجتبی موسوی

اخلاقگری دارند.

ممکن است انسان تحت شرائطی ویژه، تصویر دلپسندی از خود در ذهن ترسیم کند؛ ولی همواره این تصویر ذهنی با واقعیت تطبیق نخواهد کرد؛ این تصویر از شخصیت، به قدرت‌سازی‌گاری، انبساط یا تشویق خاطر، بیماری یا سلامت روحی شخص کاملاً وابسته است؛ و با کیفیت‌های گوناگونی در اعمال و آثار مردم خودنمایی می‌کند؛ در میان جامعه بشری افرادی بفرآورانی یافت می‌شوند که گرفتار تصویر افراطی از خویشتنند، و تمايل بقطب افراط و اغراق دارند، و این یک واقعیت انکار ناپذیر روانی است.

هنگامی که آئینه ذهن، تعادل و توازن خود را از دست داد، خود بینی شخص از خود، بسیار اغراق آمیز و غیر واقعی نشان می‌دهد، و بهولت او را از درک‌حقیقت غافل می‌گردد؛ اینگونه خود بینی‌ها از هنگام کودکی ممکن است در شخص تکوین یابد کودک پیش از آنکه به مرحله آگاهی و شور و بکار آند اخترن نیروی اراده خویش برای بهتر زیستن برسد، عکس العمل‌های خانواده و تلقین و داوری‌های اطرافیان در سرنوشت و ساختمان روانی و نوع جهان بینی و همچنین در رشد صحیح با نادرست و انحرافی خود بینی او نفوذ فراوان دارد؛ که در نتیجه احياناً پر توقع و لوس، و فاقد قدرت‌سازش با محیط و اجتماع

و سمت نفوذ و فعالیت‌ضمیر مخفی و شور باطن، بر اتاب ژرفتر نیرومندتر و در عین حال پیچیده‌تر از صحنهٔ تلاش‌ضمیر آگاه است؛ در روانشناسی کشف نا آگاهی نشان می‌دهد که بشر به بیش از ندهم از تکاپوی درونی خود واقع نیست؛ انسان غیر از آنچه خود بطور آگاهانه می‌خواهد، بوجودش عوامل بسیار نیرومندی‌گر نیز حاکم است؛ و او را

هر اقب باشیم بعروز آلوده نگردیم

و ادار به بسیاری از چیزها می‌کند که شور آگاهش از آن کاملاً بی‌خبر است؛ آن قوه درونی که بسر آدمی حکم میراند، در غالب اوقات سرپیچی ازاواه‌رش واقعاً غیر مقدور است. چه بسیار از آلودگیها و انحرافهای گوناگون و عادات زیانبار که در حقیقت از تجلیات و تلاش‌های حیات روانی نا آگاه و شاهد گویائی از روح پسر التهاب و پر تضاد بشر است؛ و از همین رهگذر امکان دارد انگیزه‌های مخفی در جهاز روانی انسان بسود و منفعت‌توی کار کنند یا بزیان او؛ و خلاصه آذوهای اندیشه‌ها و انگیزه‌های نا آگاه، هم می‌توانند در رفتار شخص سازندگی داشته باشند، و اعمال و رفتارش را تلطیف کنند، وهم قدرت مغرب و نیروی

مصدقاق پیدا کند! لذا تحمیل شنیدن کوچکترین انتقادی را نسبت بخود ندارد اگر احیاناً کسی از روی کمال بی غرضی و صدر رسد منصفانه از گشته روی نقش بگذارد دیوانه وار خشمگین نمی شود، و طرف را دشمنی منظر و کینه تو رو بدخواهی نپندارد، این چنین صحنه های در دنیا کی در روح فرد مغز و رطوفانی بر پا می سازد، و با عناد شدیدی شروع پیر خاش می کند تاطرف را خفیف و سر شکسته ساخته و بدین وسیله موجبات تسکین احساسات طوفان زده خویش را فراهم می سازد.

هموانه یک نیروی مرموزی ناخودآگاه او را بطرح نقشه هایی برای انبات برتری و کسب تفوق بر دیگران و امداده! و بهمین سبب از هر گونه اقدامی که موجب برتری و خودنمایی است کوتاهی نخواهد کرد؛ غالباً معاشر تها و فعالیتها و حنی کارهای مفید اجتماعی در درجه اول نه برای این است که واقعاً بآن کارها عشق و علاوه دارد بلکه می خواهد او را شایسته ولایق بدانند، و درباره اش خوب اظهار نظر کنند؛ دائمآ در حال ترس و وحشت و فشار آزار دهنده ای است مباداً دیگران او را آنگونه که مایل است در کشتن کنند.

بیشتر کسانی که از طبقه پائین اجتماع برخاسته و موقعیتی در جامعه بدست می آورند، دچار نخوت و غرور می شوند، و این راه می خواهند حفاظتی که از ناحیه نفس خانوادگی دامنگیر شان شده است جبران نمایند، البته روح بزرگ بزندگانی کوچک راضی نمی شود.

وقتی هدف انسان عالی باشد، دامنة سعی و کوشش وی بهمان میزان گسترش می یابد؛ هنگامی شخص دچار جمود و رکود گردیده و از پیش روی بازمیماند

و یا گوش گیر و منزوی بازمیایند؛ وبالاخره کیفیت رفتارهای مختلف بطور مثبت و یا منفی، سازنده یا مخرب، در کودکان اثر غیر قابل توصیفی، دارا است غالب آنها یک بنظر آرام و بااراده و سالم جلوه می کنند، گرفتار فشارهای شدید روحی هستند، که فقط ممکن است نشانه های ناچیزی از آنها ظاهر و آشکار شود، که در نظر خود شخص و یا دیگران بسیار بی اهمیت تلقی میگردد، و بهمین جهت توجهی باین عکس العملها نمی شود؛ در حالیکه ممکن است این نشانه ها علامت بیماری روحی خطرناکی باشد، بسیار اتفاق میافتد کاری غیر منتظره از شخصی که بهمیع وجه پیش بینی نمی شود سرمیز نسد، و موجب اعجاب و شگفتی میگردد؛ چنین عملی ناآسود و سراحت نشان دهنده واکنش تمایلات و قوّه جبار و نیرومند درونی است که برخلاف مصلحت و میل، عنان اراده شخص را در دست گرفته و رفتار و کردار وی را زیر نفوذ شدید خود قرار می دهدند.

***

انجام هر عملی ارضاء عادتی است که بدون شبهه جزئی از خمیره خوی و طبع آدمی است؛ تجربه عمومی، ثابت نموده است که یک میل شدید موقعي که نیرومند گردد باقیه خود احساسات و تمایلات دیگر را پایمال می کند، و انسان از تمام ملاحظات در چنین موقعی چشم مبیوضد، یک فرد مغز و در ذهن خود بکالکو و قالب کاملی برای کلیه رفتار و گفتار خویش و نمونه عالی و بی نقصی برای اقناع حس برتری جوئی خود می سازد و سعی می کند تمام فعالیتها و احساساتش را طبق آن قالب ساختگی و بدلی در آورد، بقدری صفات و مزایای خود را بلندمی نپندارد که بهبود چوچه باورش نمی شود که در وجودش نقصی

خدمات دیگران بمبان می‌اید، و هر یک از حضار مطلبی را عنوان می‌کنند، او بالبخت تحقیر آمیزی سخنان آنها را تأیید مینماید، اما همین که درباره خدمت و اقدام کوچک خود لب‌سخن می‌گشاید با مقدمات و آبوتاب طولانی طوری موضوع را تشریع می‌کند، که گوئی در اجتماع کسی خدمتی بالاتر و پر ارزش تو از او انجام نداده است!!

یکی از دانشمندان غرب می‌گوید: « دنیای تفکر چو دریائی است بیکران کسی که بر ساحل ایستاده از جلوه آبها و موجهای آن لذت می‌برد و آنهایی که پایشان لغزیده در آب افتاده‌اند بیهوode در آغوش امواج دست و پا میزند و عاقبت‌هم بجائی نمیرسند، انسان‌همیشه می‌کوشد که پرده از چهره حقیقت بر دارد، و در راه علم و معرفت قدمی بیشتر بگذارد، ولی هر قدمی که در این راه بر میداریم مشکلات‌اما بیشتر می‌شود؛ معلومات‌ما چون قطر دایره است و مجھول‌اتمان چون محیط، هر قدر قطر دایره را درازتر کنیم محیط چند برابر بزرگتر می‌شود، شاید در آتیه فرزندان‌ما بتوانند بیشتر ازما، در این راه پیش‌بروند، و حقائق تازه‌تری را از اسرار کائنات کشف کنند، ولی ما با نهایت تأسف ناچاریم که در عین غرور و خودپرستی زانو بزمین‌زده‌اعتراف کنیم که در این خصوص هیچ نیبدانیم و از سروجود خبر نداریم؛ چرا دورمیر ویم ماهنوز خودمان را نشناخته‌ایم، و نیبدانیم چستیم و با طبیعت چه روابطی داریم، بله، ما هیچ نیبدانیم و ناچاریم روی همه چیز‌ها یک علامت استنفهام بگذاریم و بگذریم. »

نخستین شرط در جستجوی حقیقت و فهم و تشخیص هر مطلب آن است که انسان در بحث و گفتگو خیال جلال و منافعه را نداشته باشد؛ ولی مفروض خودبین سعی می‌کند از بیانات دیگران بنفع خود استفاده نموده،

که خواسته‌های بلندش وقفه پیدا کند؛ صاحب‌همت عالی دائمآ در تلاش و فعالیت است تا بنای عظمت‌خود را بر پایه انسانیت و مزایای واقعی استوار سازد، و بر مدارج افتخار جای گیرد؛ ولی هیچ‌گاه نمی‌پسندد که از مجرای غرور، خویشتن را بزرگ و با ارزش جلوه داده و اعلام شخصیت کند، چه بخوبی میداند که غرور برای هیچ فردی بر جستگی و بزرگی را به ارمنان نخواهد آورد؛ مرد آن است که بخود معروف باشد، در همه چیز پیشرفت سریع و برق آسا کند، نه اینکه بزرگی موهوم خود را برخ دیگران بکشد، وانتظار ستایش و تمجید داشته باشد. »

یکی از اخطر ناکترین مراحل زندگی در زمینه پیشرفت و ترقی و کسب کمالات که ممکن است غرور و دامتگیر انسان شود، مرحله علمی است که دانش در نظر دارنده آن‌هم و بالارزش فراوان جلاوه می‌کند؛ بطوطریکه پایه علمی و مزایای خود را بالاترازه رکس می‌پندارد؛ جالب‌اینجا است بیشتر کسانیکه بفروز علمی دچار می‌شوند، و خود را ذیحق میدانند که وجودی استثنائی باشند، آنهایی هستند که از نظر میزان معلومات در سطح پائین و یا متوسط قرار دارند؛ زیرا هر قدر دامنه دانش آدمی گسترده‌تر شود بحقارت و جهل و نادانی خود بیشتر آشنا می‌کردد اگر کسی در مراتب علمی نشادانی خود رسید، تاحد زیادی بخود شناسی دست یافته، ولذا مردان واقعاً دانشمند، بسهولت بدام غرور و تصور باطل نمی‌افتد. نگارنده شخصی را می‌شناسد که بمعلومات و خدمات قابل تحسین دیگران بدبده تحقیر می‌نگرد، و یا اصولاً بحساب نمی‌آورد، در حالیکه خود را نظر می‌زان سواد و معلومات، متوسط و ارزش وجودیش شاید اندک باشد، ولی هر گاه در جلسه‌ای سخن از دانش و یا

چه تمامتر ایجاب میکند، اگر از دخالت شدید و مستقیم نخوت و غرور در گفتگوها، بحثها، کاسته شود بسیاری از خصوصیات خود با خود کاهش خواهد یافت، چه کشمکشها و نزعهای بیمود که بین افراد قشرهای مختلف بوقوع می پیوندد تنها بخاطر آنکه بفرمان غرور رفثار میکنند؛ و از این سودجویی ظاهرآ بنفع خویش، دچار لنز شهائی بزیان واقعی خود دیگران میگردند، و درنتیجه نمیتوانند با تفاهمنامه و منطق سلیم و بدون غرض بحل مشکلات مبادرت ورزند.

امکان دارد چیزهایی که بنظر ما جلوه حقیقت دارد واقعاً حقیقت نباشد، چه بامحک عقل و خرد میتوان واقعیات را تشخیص داد؛ کسانی که نیروی بینائی شان ضعیف می شود برای جبران ضعف دید بینک متول میگردد، اما کسی که دچار تیرگی عقل است باعینک نمیتواند آن تیرگی را رفع کند برای برطرف ساختن آن بایستی بیاطن توجه نمود و به تجزیه و تحلیل نفس پرداخت.

و تصدیق می کنیم که این همان دوست عزیزم است.

آیا اگر خاطرات و محتویات حافظه یک نفر انسان بسورت پرونده هایی در آید و هر کدام تحت شماره مخصوصی دریک مرکز بزرگ بایکانی شود و صدها نفر مأمور رسیدگی و تنظیم آنها باشند هر گز قدرت دارند به این سرعت یک پرونده را حاضر سازند.

این است معجزه عجیب دستگاه حافظه ما.

(بعیه دارد)

و بهمان شیوه ناپسند، مناقشه و بحث کند؛ او در واقع نظرش کشف حقیقت نیست، بلکه میخواهد در ذمینه مناقشه، چیزگی و ذردستی و داشت خویش را باثبات بر ساند.

برای اینکه برتری خودشناسی بررسیم نخست لازم است حقائق را از مجرای صحیح کشف کرده و بصحت و درستی آن ایمان کامل حاصل نمائیم، باین ترتیب بهتر بحقیقت مطلب میرسیم تابو سبله جدال خشک، هدف اساسی ما باید در درک واقعیات این باشد که نسبت باموری که از کم و کتف آن اطلاع نداریم و بطور سربته فهمیده ایم از صورت ابهام و پیچیدگی خارج ساخته و بطور عربان درک کنیم چه آزاد مرد کسی است که حقیقت، او را آزاد کرده باشد.

آنار زیان بخش غرور در بسیاری از شئون و موارد زندگی حکم فرمای خواهد شد که با توجه با ان تأمل بیشتری را در مبارزه با این آزار روحی با جدیت هر

پیش سفر کرده در این ده سال چقدر حادثه ها، خاطره ها، افراد و مسائل برای ذهن و حافظه، مطرح شده و در آن بایکانی گردیده است. ناگهان عجیبترین بایکانی در خانه را میکوبند تا در را باز دنیا می کنیم و چشم ما بصورت او می افتد او را مرامی شناسیم و فریاد شادی بره می کشیم ام ام ام - د جمله « او را بقیه از صفحه ۶۸ می شناسیم » یعنی چه؟ یعنی در یک لحظه برق آسا عکسی را که بوسیله چشم می بینم با عکسی که ازاو در میان ملیونها عکس دیگر در حافظه نگهداری شده، تطبیق کرده

مکتب اسلام